

stor og udbygget kommune som Frederiksberg. Bortset fra, at forslaget giver forskellige nye regler om kapitalforbrug med eller uden tilsynsmyndighedens godkendelse, er det, forstår jeg, meningen, at jordfonden skal erstatte kapitalformuen. Jeg går ud fra, at der med „jord“ menes fast ejendom i det hele taget, og forstår reglerne således, at de forudsætter, at kommunens anlægsarbejder, i det omfang de ikke finansieres af særlige fonds eller ved lån, principielt afholdes af „jordfonden“, selv om dette i det enkelte tilfælde ikke har noget med køb af jord at gøre (svømmebassiner, hospitalsudstyr, skoleinventar etc.). Uanset den forskel, der ligger i, at egentlige jorderhvervelser i modsætning til andre kapitaludgifter ikke skal afskrives (kapitalformuen ikke restitueres), finder jeg ikke, at dette er tilstrækkeligt til at erstatte det traditionelle kapitalformuebegreb med jordfonden, hvis dominerende betydning højst kan være rigtig i kommuner, der byudviklingsmæssigt er i vækst. Kapitalformuen må kunne anvendes og bliver i praksis anvendt til finansiering af mange andre erhvervelser end jord og til finansiering af anlægsarbejder i det hele taget. Efter min mening bør altså kapitalformuebegrebet bevares.

9) Endelig skal jeg omtale den forskel på Frederiksberg og resten af landet, som ligger på *ekspropriationsområdet*, idet Frederiksbergs almindelige ekspropriationshjemmel (altså uden for særlovgivningen, såsom byplanlov og vejbestyrelseslov) foruden den frederiksbergske bygningslov § 14 er et tillæg til styrelsesvedtægten i henhold til købstadkommunallovens § 23, hvis bestemmelser om ekspropriation imidlertid er ophævet ved landsbyggelovens § 67. Landsbyggeloven gælder som nævnt ikke for Frederiksberg, og man er derfor hidtil på Frederiksberg gået ud fra, at købstadkommunallovens § 23 (og dermed vort ekspropriationstillæg) ikke er bortfaldet for Frederiksbergs vedkommende; men hvis kommunalreformen træder i kraft før den kommende byggelov for Frederiksberg, kommer kommunen altså til at mangle en væsentlig del af sin almindelige ekspropriationshjemmel.

Alene de her påpegede forskelle på Frederiksberg og de øvrige danske kommuner skulle efter min opfattelse være tilstrækkelige til at motivere, at der i forslaget til lov

om kommunernes styrelse indsættes en bestemmelse, svarende til den nuværende købstadkommunallovs § 34, stk. 2, der muliggør den nødvendige hensyntagen til Frederiksbergs særlige geografiske og administrative position, en bestemmelse, der dog for ekspropriationshjemmelens vedkommende formentlig bør suppleres med en særlig overgangsbestemmelse i loven.

Jeg gør herved opmærksom på, at ministeriets lovforslag i § 65 forudsætter den specielle århusianske magistratsordning opretholdt, uanset at denne afviger mere fra de ensartede forfatningsmæssige forhold, man ønsker indført landet over, end de hidtidige frederiksbergske særregler. For Frederiksbergs vedkommende spiller det også en rolle, at det foreliggende lovforslag i betydeligt omfang overfører til lovteksten stof, som hidtil har været vedtægtsstof, der lettere kunne varieres efter de enkelte kommuners særlige forhold. Dette vil muligvis også vise sig ubekvemt for andre store kommuner, men gør i hvert fald muligheden for afvigelser til fordel for Frederiksberg endnu mere nødvendig.

Hertil kommer imidlertid et forhold, som jeg lægger megen vægt på, nemlig spørgsmålet om det frederiksbergske hospitalsvæsen. Sygehusvæsenet omhandles ikke umiddelbart i forslaget til lov om kommunernes styrelse; men ifølge § 19 i det samtidige fremsatte forslag til lov om revision af den kommunale inddeling skal de nye amtskommuner (der fremtidig omfatter såvel sognekommuner som købstadkommuner, jfr. § 1) uanset bestemmelserne i den øvrige lovgivning umiddelbart ved deres etablering overtage opgaver og udgifter, „som ved lov er pålagt amtskommunerne, samt de tilsvarende opgaver og udgifter i købstæderne“. Dette betyder, at det hidtidige købstadkommunale sygehusvæsen overgår til amtskommunen. I modsætning til forslaget til lov om kommunernes styrelse gælder forslaget til lov om revision af den kommunale inddeling ikke for Frederiksberg kommune og Københavns amtskommune. Da der ikke er købstæder i Københavns amtsrådsreds, vil Frederiksberg fra kommunalreformens ikrafttræden blive den eneste primærkommune i landet (foruden København) med eget hospitalsvæsen. Det fremgår af kommunallovkommissionens betænkning (p. 51